

ja siis nääd, et su käsi hästi käib. Oh mu armas ärafodumud poeg, mu köige kallimad koolilapsed! Teie olete mu töö ja maevva köige parem palk ja nüüd ma väst tunnen, kui õnnelik ammet mul on."

Ei toolmeister Sõnajalg tul ühe väikse logu rahva festis seda asja rääkis, siest teadsid paari nädala pärast kõit kutsa rahvas seda ja waatasid imekspanemisega Mardi otja ning rõõmustasivad endid selle üle köige enami, et ta sellega vallatumat S. usklikult ja Jumala karitslikult mehels tegi. Sa juu läks see töeks, mis üks tuntus toolmeister ja looste kasvataja ütleb, et pool osa inimesi saada lastest enestest ja pool osa jälle vanadest inimestest ülekaasvatud.

Jah, mitu head aastat on nüüd fest ajast mööda läinud ning mitu asja on laia ilma peal enuast minutuid.

Meele mueste sündind S. harkas mõldriks ja on tubli mõlder ning ei ole pärast enam laia tee peale sattunud, ja et ta oma mativõtmisega trehivi digust teeb, on fest näha, et tal alati niipalju jahvatamist on, et aga hädaeste sellega walmis saab.

Mardi isa ostis Mardile päris soha ja Jumal õnnistas teda.

Raad on ju mõlemad naeje mehed ja elavad ilusat abielu. Õga aasta läinavad naad just sel endisel õnnetusel ja õnne pääva mälestusel teine teise juures wõerats, rääkinud siis oma endisest loli ja tulevasest elu ajast ja õnnis toolmeister ei puundund ka sel pääval sealt, nii laua, kui ta elab. Ja kui ta viimast korda nendega veel seda metsündimeje pääva pidas, siis ta nagu oleks aimand, et see temale viimne kord seal olla oli, seepärast walmistas ta siis Mardile ja S. veel ühe laulu oma mälestusel ja walis iseäranes S. lohta tähendades Jeesuse tähdamise jõnu ärafodumud poeast laulu põhjuseks, mis nõuna täis:

Auu ja tutus Sellele,
Kes meid õnnistanud!
Tänu pühale Taalle!
Ta meid lunastanud.